

Mọi đạo luật phải được thông qua bởi Hạ viện và Thượng viện, nhưng trước khi trở thành luật, phải gửi cho Tổng thống của Hợp chúng quốc phê chuẩn. Nếu tán thành, Tổng thống sẽ thể hiện sự đồng ý của mình bằng việc ký vào đạo luật đó. Nhưng nếu thấy việc phê chuẩn đạo luật này là không chính đáng, Tổng thống sẽ trả lại Viện đã khởi xướng đạo luật này cùng với ý kiến không tán thành. Viện này sẽ ghi chép tường tận những ý kiến không tán thành của Tổng thống vào sổ ghi chép của Quốc hội và tiến hành xem xét lại dự luật. Nếu sau khi xem xét, 2/3 thành viên của Viện đó đồng ý thông qua, bất chấp sự phản bác của Tổng thống, thì dự luật sẽ được gửi cho Viện kia, kèm theo ý kiến không tán thành của Tổng thống, để Viện này xem xét. Nếu được 2/3 thành viên của Viện đó phê chuẩn, thì dự luật này sẽ trở thành đạo luật. Nhưng trong mọi trường hợp, cuộc biểu quyết của mỗi Viện được định đoạt bởi các phiếu thuận và chống. Tên của những nghị sĩ tán thành và không tán thành dự luật đó phải được ghi vào cuốn sổ hoạt động của mỗi Viện. Những dự luật mà Tổng thống không gửi trả lại trong vòng 10 ngày (không kể ngày Chủ Nhật) sau ngày đệ trình lên Tổng thống sẽ trở thành đạo luật, như trường hợp Tổng thống đã phê chuẩn, trừ trường hợp vì Quốc hội nghị hợp nên Tổng thống không thể gửi trả lại cho Quốc hội được. Trong trường hợp đó, dự luật này sẽ không trở thành đạo luật.

Mọi mệnh lệnh, nghị quyết hoặc biểu quyết cần sự chấp thuận của Thượng viện và Hạ viện (trừ trường hợp Quốc hội nghị hợp), đều phải đệ trình lên Tổng thống Hợp chúng quốc. Trước khi có hiệu lực, chúng phải được Tổng thống phê chuẩn. Nếu Tổng thống không chấp thuận, cần phải có sự chấp thuận lần thứ hai của cả hai Viện với 2/3 thành viên của mỗi Viện, theo đúng các qui chế và giới hạn được qui định cho các trường hợp về dự luật.

Khoản 8. Quốc hội có quyền đặt và thu các khoản thuế để thanh toán các khoản nợ và chi phí cho công cuộc phòng thủ và phúc lợi chung của Hợp chúng quốc. Nhưng mọi khoản thuế quan và thuế môn bài đều phải thống nhất trên toàn lãnh thổ Hợp chúng quốc.

[Có quyền]:

Vay tiền theo tín dụng của Hợp chúng quốc.

Quy định việc thương mại với ngoại quốc, giữa các bang và với các bộ lạc Da Đỏ.

Ban hành những đạo luật thống nhất việc nhập quốc tịch và luật phá sản trên toàn lãnh thổ Hợp chúng quốc.

Đúc và in tiền, qui định giá trị của đồng tiền trong nước và đồng tiền nước ngoài, qui định các tiêu chuẩn đo lường.

Trừng phạt những vụ làm giả trái phiếu và đồng tiền đang lưu hành ở Hợp chúng quốc.

Xây dựng các trạm bưu điện và mạng lưới bưu điện.

Thúc đẩy sự tiến bộ của khoa học và các nghề hữu ích bằng cách đảm bảo quyền sở hữu của các tác giả và nhà phát minh đối với các tác phẩm và phát minh trong thời gian hạn định.

Thiết lập các tòa án cấp dưới của Tòa án tối cao.

Xác định và trừng phạt các tội cướp biển và trọng tội xảy ra trên biển và những vi phạm luật pháp quốc tế.

Tuyên chiến, ban hành các văn bản tịch thu và trưng thu để trừng phạt kẻ thù và qui định các thể thức chiếm dụng tài sản trên bộ và mặt biển.

Thiết lập và nuôi dưỡng một đội quân, nhưng không một khoản ngân sách nào cho vấn đề này được kéo dài quá hai năm.

Thiết lập và duy trì hải quân.

Ban hành các luật lệ và các qui chế về lực lượng lục quân và hải quân.

Trù liệu việc xây dựng lực lượng dự bị nhằm thực thi luật pháp của Liên bang, trấn áp các cuộc phiến loạn và đẩy lùi xâm lăng.

Trù liệu sự tổ chức, vũ trang và duy trì kỷ luật các lực lượng dự bị của các bang, và chỉ đạo các lực lượng, khi được huy động để phục vụ liên bang Hợp chúng quốc, nhưng

vẫn dành cho các bang quyền bổ nhiệm sĩ quan và quyền huấn luyện lực lượng dự bị của mỗi bang, theo kỷ luật do Quốc hội quy định.

Thực thi độc quyền lập pháp trong mọi trường hợp đối với một vùng đất (không rộng quá 10 dặm vuông) mà các tiểu bang thỏa thuận nhượng lại cho Quốc hội. Sau khi được Quốc hội Liên bang chấp thuận, vùng đất này sẽ trở thành trụ sở của chính quyền liên bang; thi hành quyền lực của liên bang tại tất cả những nơi được mua lại với sự thỏa thuận của cơ quan lập pháp tiểu bang đó, để xây dựng các pháo đài, kho vũ khí, xưởng chế tạo vũ khí, quân cảng và các cơ sở cần thiết khác.

Ban hành mọi đạo luật cần thiết để thực thi những quyền nói trên, cũng như tất cả những quyền lực khác, được Hiến pháp này trao cho chính phủ Hợp chúng quốc, hoặc cho bất cứ cơ quan nào, hay một quan chức nào của Hợp chúng quốc.

Khoản 9. ~~Nếu một trong các tiểu bang hiện tại xét có thể chấp thuận cho người nào đó được di trú hoặc nhập cảnh, Quốc hội không thể cấm đoán sự di trú hay nhập cảnh này trước năm 1808. Nhưng một khoản thuế không quá 10 đô-la cho mỗi người nhập cư có thể được đánh vào sự nhập cư đó.~~

Đặc ân được xét xử theo đạo luật Habeas Corpus¹ sẽ không bị tước đoạt, trừ trường hợp có phiến loạn và xâm lược, hoặc do yêu cầu nhằm đảm bảo nền an ninh chung đòi hỏi.

Không được thông qua bất cứ đạo luật nào trừng phạt một con người mà không thông qua xét xử. Không được ban hành bất cứ đạo luật hồi tố nào.

1. Habeas Corpus là lệnh của tòa án buộc phải đem người bị bắt ra tòa để làm sáng tỏ tính hợp pháp của việc giam giữ người đó. Đạo luật này cho phép tòa án có quyền thẩm định lý do bắt giam là hợp pháp hay không.

Không được ban hành bất cứ loại thuế thân hoặc các loại thuế trực thu khác, nếu không tương ứng với cuộc điều tra dân số kể trên trong điều này.

Không một loại thuế nào được đánh vào các hàng hóa xuất khẩu từ bất cứ bang nào.

Trong những quy chế về thương mại và thu nhập, không hải cảng của bất cứ bang nào được ưu tiên hơn so với hải cảng của những bang khác. Tàu thuyền đến, hay đi từ một bang nào đó, sẽ không bị bắt buộc phải cập bến, phải chịu sự kiểm tra hay phải nộp thuế ở một bang khác.

Không một khoản tiền nào được lấy từ ngân khố Liên bang nếu không có một đạo luật cho phép. Bản báo cáo tài chính thường kỳ về những khoản tiền thu chi của công quỹ phải được công bố thường xuyên.

Hợp chúng quốc không ban tặng bất cứ danh hiệu quý tộc nào. Nếu không được sự đồng ý của Quốc hội, những người đảm nhận những chức vụ có lợi tức, hoặc tín nhiệm của Hợp chúng quốc, không được phép nhận bất cứ quà tặng, lương bổng, hoặc bất cứ danh hiệu, tước vị nào do vua chúa, hoặc chính phủ ngoại quốc ban tặng.

Khoản 10. Không tiểu bang nào có quyền ký kết một hiệp ước, gia nhập liên minh, hoặc liên hiệp nào; không được phép cấp giấy phép trưng thu hay trưng dụng, không được bắt giữ tàu thuyền nước ngoài; không được đúc tiền, hoặc phát hành trái phiếu, nếu không dựa trên bản vị vàng bạc để thanh toán các khoản nợ; không được thông qua các đạo luật gây tổn hại đến dân quyền, không được ban hành các đạo luật trừng phạt con người về một hành vi không vi phạm pháp luật, hoặc một đạo luật phương hại đến nghĩa vụ thực hiện hợp đồng; không được ban tặng các tước hiệu quý tộc.

Nếu không được sự đồng ý của Quốc hội, không tiểu bang nào được đặt ra thuế và thuế quan đánh vào hàng nhập khẩu và xuất khẩu, trừ trường hợp tối cần thiết cho việc thực hiện các điều luật về thanh tra. Mọi thu nhập nhờ hệ thống thuế đánh vào hàng nhập khẩu hoặc xuất khẩu, do

một bang nào đó đặt ra, đều thuộc quyền sử dụng của Ngân khố Hợp chúng quốc. Đồng thời, mọi điều luật này đều phải đệ trình lên Quốc hội xét duyệt và kiểm soát.

Nếu không được sự đồng ý của Quốc hội, không tiểu bang nào có quyền được đánh thuế tàu, duy trì các đội quân và tàu chiến trong thời bình, ký kết hiệp định hoặc thỏa ước với một bang khác hoặc với lực lượng nước ngoài, hoặc tham gia vào cuộc chiến tranh, trừ trường hợp thực sự bị xâm lược, hoặc lâm vào tình trạng cấp bách không thể trì hoãn.

ĐIỀU 2

Khoản 1. Quyền hành pháp sẽ được trao cho một vị Tổng thống Hợp chúng quốc. Tổng thống giữ chức vụ của mình trong nhiệm kỳ bốn năm. Tổng thống và Phó Tổng thống, cũng được bầu ra theo nhiệm kỳ đó, được chọn lựa theo thể thức sau đây:

Theo thể thức do cơ quan lập pháp tiểu bang đó qui định, mỗi bang sẽ cử ra một số đại cử tri bằng tổng số Thượng nghị sĩ và Hạ nghị sĩ của bang đó tại Quốc hội Liên bang. Nhưng không một Thượng nghị sĩ, Hạ nghị sĩ hoặc một quan chức nào đang đảm nhiệm chức vụ có lợi tức, được chọn làm đại cử tri.

Các đại cử tri sẽ họp ở bang của mình để bỏ phiếu bầu hai người và ít nhất một trong hai người không phải là cư dân trong cùng một bang với người kia. Họ sẽ lập bản danh sách về những người đi bầu và số phiếu bầu của mỗi người, ký và xác nhận vào danh sách, gắn xi niêm phong và chuyển lên trụ sở của chính phủ Hợp chúng quốc, gửi cho Chủ tịch Thượng viện. Với sự có mặt của Thượng viện và Hạ viện, Chủ tịch Thượng viện sẽ mở các văn bản nói trên và đếm số lượng phiếu bầu. Người nhận được nhiều phiếu bầu nhất sẽ là Tổng thống, nếu như số phiếu bầu này chiếm đa số trong tổng số các đại cử tri được bầu ra. Nếu có từ hai người trở lên có đa số phiếu bầu và có số phiếu bầu bằng nhau, thì Hạ viện sẽ bỏ phiếu để chọn một trong những người đó làm Tổng thống. Nếu không người nào có đa số phiếu bầu, thì Hạ viện cũng theo thể thức như

vây, chọn trong 5 người có số phiếu bầu nhiều nhất trong danh sách để bầu ra Tổng thống. Nhưng trong việc bầu Tổng thống, công việc bầu cử tiến hành theo tiểu bang, mỗi nhóm nghị sĩ của một bang chỉ có một phiếu bầu. Để tiến hành công việc này, cần có mặt 2/3 số tiểu bang, mỗi tiểu bang có một hoặc nhiều đại biểu nhưng đa số của tất cả các tiểu bang mới đủ quyền quyết định. Trong mọi trường hợp, sau khi bầu Tổng thống, người có số phiếu nhiều nhất do các đại cử tri bầu sẽ là Phó Tổng thống. Nhưng nếu vẫn có hai người trở lên có số phiếu bầu bằng nhau, thì Thượng viện sẽ bỏ phiếu chọn trong số đó một người làm Phó Tổng thống.

Quốc hội quyết định thời gian chọn lựa các đại cử tri và ngày các đại cử tri bỏ phiếu chọn Tổng thống phải thống nhất trên toàn lãnh thổ Hợp chúng quốc.

Không một người nào có quyền được bầu làm Tổng thống, nếu không phải là công dân sinh ra trên đất Mỹ hoặc đã là công dân Hợp chúng quốc tại thời điểm bản Hiến pháp này được chấp thuận, phải từ 35 tuổi trở lên và có trên 14 năm cư trú trên lãnh thổ Hợp chúng quốc.

Trong trường hợp Tổng thống bị cách chức hoặc tạ thế, từ chức, hoặc không đủ năng lực thực thi quyền lực và nhiệm vụ của chức vụ này, mọi quyền lực và nhiệm vụ Tổng thống sẽ được chuyển giao cho Phó Tổng thống. Quốc hội có quyền, bằng một đạo luật, bổ nhiệm một quan chức vào ghế trống trong các trường hợp truất quyền, tử vong, từ chức, hoặc không đủ năng lực của cả Tổng thống và Phó Tổng thống. Viên công chức thay quyền Tổng thống hoặc Phó Tổng thống sẽ thi hành nhiệm vụ cho đến khi tình trạng không đủ năng lực của Tổng thống, hoặc Phó Tổng thống, bị xóa bỏ, hoặc khi một Tổng thống mới được bầu ra.

Trong nhiệm kỳ của mình, Tổng thống sẽ được nhận một khoản tiền lương trả cho công việc của mình, khoản tiền này sẽ không tăng và cũng không giảm trong suốt nhiệm kỳ. Tổng thống không có quyền được nhận bất cứ một khoản tiền nào khác của Hợp chúng quốc, hoặc bất cứ một bang nào.

Trước khi nhậm chức, Tổng thống phải tuyên thệ như sau: “Tôi trân trọng tuyên thệ rằng tôi sẽ giữ chức vụ Tổng thống Hợp chúng quốc với lòng trung thành và bằng tất cả khả năng của mình, duy trì, giữ gìn và bảo vệ Hiến pháp Hợp chúng quốc.”

Khoản 2. Tổng thống sẽ là Tổng tư lệnh các lực lượng lục quân và hải quân Hợp chúng quốc và các lực lượng dân quân của các tiểu bang, khi số dân quân này được triệu tập để phục vụ Hợp chúng quốc. Tổng thống có thể yêu cầu các quan chức của các bộ để xuất ý kiến bằng văn bản về bất cứ vấn đề nào liên quan tới nhiệm vụ của họ. Tổng thống có quyền hủy bỏ bản án, hoặc ân xá những tội chống lại Hợp chúng quốc, trừ những trường hợp bị luận tội.

Theo thỏa thuận và sự đồng ý của Thượng viện, Tổng thống có quyền ký kết các điều ước với điều kiện được 2/3 số Thượng nghị sĩ có mặt đồng ý. Theo thỏa thuận và đồng ý của Thượng viện, Tổng thống sẽ bổ nhiệm các đại sứ, các công sứ, lãnh sự, các thẩm phán của Tòa án tối cao và mọi quan chức khác của Hợp chúng quốc không qui định theo bản Hiến pháp này, miễn là những việc bổ nhiệm này không trái với những qui định và phải bằng một đạo luật. Nhưng Quốc hội có thể trao cho Tổng thống toàn quyền bổ nhiệm các quan chức cấp dưới trong các tòa án, hoặc các vụ viện, nếu họ cho là phù hợp.

Tổng thống có quyền bổ sung vào những chỗ trống xảy ra trong thời gian Thượng viện nghỉ họp bằng cách cấp giấy ủy nhiệm hết hạn vào cuối khóa họp tới của Thượng viện.

Khoản 3. Thỉnh thoảng, Tổng thống phải thông báo cho Quốc hội biết về tình hình của Liên bang và đề nghị Quốc hội xem xét những biện pháp mà Tổng thống thấy cần thiết và thích hợp. Trong những trường hợp bất thường, Tổng thống có quyền triệu tập cuộc họp của hai Viện hoặc một trong hai Viện. Nếu hai Viện bất đồng về thời gian hoãn họp, Tổng thống sẽ quyết định về thời gian hoãn họp đến thời điểm mà Tổng thống cho là thích hợp.

Tổng thống sẽ tiếp kiến các đại sứ và các công sứ. Tổng thống phải đôn đốc việc thi hành pháp luật một cách đúng

đầu và giao phó nhiệm vụ cho tất cả các quan chức của Hợp chúng quốc.

Khoản 4. Tổng thống, Phó Tổng thống và các quan chức dân sự của Hợp chúng quốc sẽ bị cách chức khi bị buộc tội phản quốc, tội nhận hối lộ, hoặc những tội nghiêm trọng khác.

ĐIỀU 3

Khoản 1. Quyền lực tư pháp của Hợp chúng quốc sẽ được trao cho Tòa án tối cao và những tòa án cấp dưới mà Quốc hội có thể thiết lập trong một số trường hợp. Các quan tòa của Tòa án tối cao và các tòa án cấp dưới sẽ giữ chức vụ của mình suốt đời, nếu luôn luôn có hành vi chính đáng. Trong thời gian đã nêu trên, họ được nhận khoản tiền lương cho công việc của mình và khoản tiền này sẽ không bị giảm đi trong suốt thời gian đó.

Khoản 2. Quyền lực tư pháp theo bản Hiến pháp này sẽ có hiệu lực đối với tất cả các vụ việc trên phương diện luật pháp và công lý, phát sinh theo Hiến pháp của Hợp chúng quốc, theo các hiệp ước đã hoặc sẽ ký dưới thẩm quyền của Hợp chúng quốc; với mọi trường hợp liên quan tới các đại sứ, các công sứ và các lãnh sự; với mọi trường hợp liên quan tới luật pháp hàng hải và hải quân; với những vụ tranh chấp mà Hợp chúng quốc là một bên liên quan; với các tranh chấp giữa hai bang trở lên, giữa một bang với các công dân của bang khác, giữa các công dân của các bang khác nhau, giữa các công dân trong một bang tranh chấp đất đai do các bang khác nhau cấp, hay giữa một bang hoặc các công dân của bang đó với nước ngoài hoặc các công dân và đối tượng nước ngoài.

Trong các trường hợp liên quan tới các đại sứ, các công sứ và các lãnh sự, và trong những vụ mà một bang là một bên của vụ kiện thì Tòa án tối cao có quyền tài phán sơ thẩm. Trong những trường hợp khác, Tòa án tối cao có quyền tài phán phúc thẩm, về pháp lý cũng như thực tế, trừ những ngoại lệ do Quốc hội qui định.

Mọi toán án xét xử các vụ trọng tội, trừ những trường hợp bị luận tội, phải được xét xử theo thể thức bồi thẩm đoàn.

Những phiên tòa xét xử đó phải mở tại bang đã xảy ra vụ việc phạm tội. Nhưng nếu vụ việc không xảy ra trong bất cứ bang nào, phiên tòa sẽ họp ở một nơi hay những nơi mà Quốc hội qui định bằng một đạo luật.

Khoản 3. Sẽ chỉ coi là tội phản quốc chống lại Hợp chúng quốc đối với mọi hành động gây chiến tranh tấn công các tiểu bang, hoặc ủng hộ kẻ thù, hay trợ giúp và ủy lạo chúng. Không ai bị kết tội phản quốc nếu không có hai người làm chứng về hành vi phạm tội, hoặc bị cáo thú tội công khai trước tòa.

Quốc hội có quyền định hình phạt cho tội phản quốc. Nhưng không một sự tra tấn, hành hình hay việc tịch thu tài sản lại được thực hiện đối với người đó mà chỉ thực hiện đối với bản thân họ mà thôi.

ĐIỀU 4

Khoản 1. Mỗi bang đều phải tin tưởng tuyệt đối vào các điều luật, hồ sơ và thủ tục tố tụng của các bang khác. Quốc hội, bằng những đạo luật thông thường, quy định thể thức chứng thực các điều luật, hồ sơ và thủ tục tố tụng đó, cũng như hiệu lực của chúng.

Khoản 2. Công dân của mỗi bang sẽ được hưởng mọi đặc quyền và quyền bất khả xâm phạm như công dân của mọi tiểu bang khác.

Cá nhân bị truy tố về tội phản quốc, trọng tội hoặc một tội nào khác mà trốn tránh pháp luật nếu bị tìm thấy ở một bang khác, khi có yêu cầu của cơ quan hành pháp của bang mà người đó chạy trốn, sẽ bị trao trả lại và dẫn độ về bang có thẩm quyền xét xử.

~~Không một cá nhân nào, nếu bị câu thúc phải lao động, hay làm việc theo như luật pháp ở bang này, bỏ trốn sang bang khác, lại có thể dựa vào luật lệ và qui chế ở bang này, để trốn tránh những hình phạt nói trên sẽ phải được trao trả lại theo yêu cầu của tiểu bang mà cá nhân đó buộc phải làm việc và lao động.~~

Khoản 3. Những bang mới có thể được Quốc hội chấp nhận cho gia nhập Liên bang. Nhưng không một bang mới

nào được thành lập, hoặc xây dựng nên dưới thẩm quyền của bất cứ bang nào khác. Cũng không một bang nào được thành lập bằng cách sáp nhập hai bang trở lên, hoặc những vùng lãnh thổ của các tiểu bang, nếu không được sự đồng ý của cơ quan lập pháp ở các bang có liên quan, cũng như của Quốc hội.

Quốc hội có quyền sử dụng hoặc quyền ban hành mọi đạo luật và qui chế cần thiết liên quan tới lãnh thổ hoặc các tài sản khác thuộc Hợp chúng quốc. Không một điều khoản nào trong Hiến pháp này được giải thích gây tổn hại đến bất cứ tuyên bố nào của Hợp chúng quốc hay của bất cứ một tiểu bang nào.

Khoản 4. Hợp chúng quốc đảm bảo cho mỗi bang trong Liên bang này một chính thể cộng hòa và bảo vệ mọi tiểu bang chống lại sự xâm lược theo lời yêu cầu của cơ quan lập pháp, hoặc hành pháp (khi cơ quan lập pháp không thể nhóm họp), để chống lại tình trạng bạo động nội bộ trong tiểu bang đó.

ĐIỀU 5

Khi 2/3 thành viên của cả hai Viện xét thấy cần thiết sẽ đưa ra những tu chính án đối với Hiến pháp này, hoặc theo yêu cầu của các cơ quan lập pháp ở 2/3 các bang, Quốc hội sẽ triệu tập một Hội nghị để đề xuất những tu chính án. Trong cả hai trường hợp, những tu chính án này đều có hiệu lực như một bộ phận của Hiến pháp, nếu được các cơ quan lập pháp của 3/4 các bang, hoặc Hội nghị của 3/4 các bang, phê chuẩn, theo thể thức phê chuẩn do Quốc hội đề nghị, với điều kiện là không một tu chính án nào được chấp thuận trước năm 1808 nếu có ảnh hưởng thay đổi đoạn 1 và đoạn 4 trong khoản 9 của Điều 1. Không một bang nào, nếu không có sự đồng thuận của bang đó, lại bị tước đoạt quyền bỏ phiếu bình đẳng trong Thượng viện.

ĐIỀU 6

Mọi khoản nợ đã ký kết và những cam kết ký trước khi bản Hiến pháp này được thông qua, vẫn có hiệu lực đối với Hợp chúng quốc được thành lập theo bản Hiến pháp này, cũng như đối với Liên minh cũ.